

opusdei.org

Istorija

Opus Dei buvo įsteigta 1928 m.
spalio 2 d. Ispanijoje

2006-03-10

1928 m. spalio 2 d. – Per rekolekcijas Madrido centriniuose pauliečių namuose Viešpats Chosemarija Eskriva de Balagerui leidžia pamatyti Opus Dei. Pavadinimas („Opus Dei“) atsiras vėliau. Jį imta vartoti tik kito dešimtmečio pradžioje, nors nuo pat pirmos akimirkos įsteigėjas suvokia ir visiems pabrėžia, kad tas „Darbas“ yra ne jo, o Dievo iniciatyva. Savo veiklą jis pradeda tarp neturtingųjų,

ligonių, nors nuo pat pradžių kreipiasi ir į visus žmones.

1930 m. vasario 14 d. – Aukodamas šv. Mišias Madride jis supranta, kad Opus Dei dvasingumo kelias skirtas ir moterims.

1933 m. – Luchanos gatvėje atidaromas pirmasis Opus Dei centras - DYA (Derecho y Arquitectura) Akademija, skirta daugiausia studentams, norintiems studijuoti teisę ir architektūrą. Todėl čia skaitomos papildomos teisės ir architektūros paskaitos.

1934 m. – DYA persikelia į Ferrazo gatvę ir tampa studentų bendrabučiu. Ten įsteigėjas ir pirmieji nariai krikščioniškai auklėja jaunimą, supažindina su Opus Dei mokymu. Svarbi šio darbo dalis yra katekizacija ir dėmesys Madrido priemiesčių vargšams bei ligoniams. Chosemarija Eskriva apie savo veiklą nuolat informuoja Madrido vyskupą,

kurio pritarimą ir palaiminimą yra gavęs nuo pat pirmos akimirkos. Kuenkoje išleidžiami Dvasiniai svarstymai, pirmasis Kelio variantas.

1936 m. – Vyksta Ispanijos pilietinis karas. Dėl prasidėjusio religijos persekiojimo ir Chosemarija Eskriva priverstas slapstyti, nuolat keisdamas gyvenamąją vietą, ir nutraukti apaštalavimo darbą. Tai laikinai sutrukdo jo planus pradėti apaštalinį Opus Dei darbą Paryžiuje ir Valencijoje.

1937 m. – Opus Dei įsteigėjas su kai kuriais Opus Dei nariais pereina per Andorą Pirėnus ir pasiekia zoną, kurioje religija nepersekiojama.

1938 m. – Chosemarija Eskriva vėl pradeda apaštalinį darbą, vadovaudamas jam iš Burgoso.

1939 m. – Chosemarija Eskriva grįžta į Madridą. Opus Dei ima veikti ir kituose Ispanijos miestuose. Tačiau

antrojo pasaulinio karo pradžia sutrukdo apaštalavimui plėstis į kitas šalis.

1941 m. kovo 19 d. – Madrido vyskupas Leopoldas Eichas Garajus patvirtina Opus Dei kaip pamaldžią sąjungą. Tai pirmasis oficialus Opus Dei patvirtinimas.

1943 m. vasario 14 d. – Įsteigiama Šventojo Kryžiaus kunigų draugija. Taip sudaroma galimybė išventinti Opus Dei kunigus.

1944 m. birželio 25 d. – Madrido vyskupas išventina pirmuosius Opus Dei narius Alvaras del Portiljas, Chosė Marija Hernandesas de Garnika ir Chosė Luisas Muskisas.

1946 m. – Opus Dei steigėjas persikelia į Romą.

1947 m. vasario 24 d. – Šventasis Sostas paskelbia Opus Dei pagiriamąjį dekretą, t.y. pirmąjį

popiežišką pripažinimą, suteikdamas Opus Dei pasaulietinio instituto vardą. Ši juridinė bažnytinės teisės numatyta forma, nors ir ne visiškai tinkama, tuo metu mažiausiai kliudo Opus Dei veiklai plėstis.

1948 m. birželio 29 d. – Įsteigiama Šventojo Kryžiaus Romos Kolegija. Nuo šiol čia vyks daugelio Opus Dei narių formavimas, sudarant jiems sąlygas studijuoti bažnytinius mokslus Romos popiežiškuosiuose universitetuose. Dauguma Opus Dei kunigų yra buvę Šventojo Kryžiaus Romos Kolegijos mokiniai.

1950 m. birželio 16 d. – Popiežius Pijus XII galutinai pripažįsta Opus Dei. Šis pripažinimas leidžia priimti į Opus Dei susituokusius, o į Šventojo Kryžiaus kunigų draugiją - vyskupijos kunigus.

1952 m. – Pamplonoje (Ispanija) įkuriamas Navaros studijų centras,

kuris netrukus tampa Navaros universitetu.

1953 m. gruodžio 12 d. – Įsteigiama Švč. Marijos Romos Kolegija, tarptautinis Opus Dei moterų iš viso pasaulio tobulinimosi centras su būstine Romoje. Nuo įkūrimo iki šių dienų Švč. Marijos Romos Kolegiją baigė apie 800 moterų, kurios čia įgijo universitetinio lygio teologinį išsilavinimą.

1957 m. – Šventasis Sostas patiki Opus Dei Yauyos'o (Peru) prelatūrą.

1965 m. lapkričio 21 d. – Popiežius Paulius VI iškilmingai atidaro profesinę mokyklą ELIS, Opus Dei narių įkurtą Romos priemiestyje. Šventasis Sostas paveda Opus Dei parapiją, kurioje yra ši mokykla.

1969 m. – Sušaukiamas neeilinis Opus Dei Generalinis Kongresas Romoje. Jo tikslas – ištirti galimybes tapti asmenine prelatūra, taigi

priimti Vatikano II Susirinkimo numatytą juridinę formą, kuri atrodo esanti adekvati ganytojiškam Opus Dei fenomenui.

1970 m. – Opus Dei įsteigėjas keliauja į Meksiką. Maldų devyndienis prie Gvadelupės Švč. Mergelės. Daugybė susitikimų, kurių metu vyksta krikščioniška katekizacija.

1972 m. – Opus Dei įsteigėjas per du mėnesius apvažiuoja visą Ispaniją ir Portugaliją.

1974 m. – Katechetinė Opus Dei steigėjo kelionė į Pietų Ameriką.

1975 m. – Katechetinė Opus Dei steigėjo kelionė į Venesuelą ir Gvatemalą.

Birželio 26 d. Romoje miršta Chosemarija Eskriva. Tuo metu Opus Dei priklauso apie 60 000 narių.

Liepos 7 d. Iškilmingai pašventinama Toresiudado (Hueska, Ispanija) šventovė.

1975 m. rugsėjo 15 d. – Opus Dei steigėjo įpėdiniu išrenkamas Alvaras del Portiljas.

1982 m. lapkričio 28 d. – Popiežius Jonas Paulius II paskelbia Opus Dei asmenine prelatūra ir jos prelatu paskiria Alvarą del Portilją.

1983 m. – Katechetinė Opus Dei prelato kelionė į Šiaurės Ameriką.

1985 m. – Iškilmingai atidaromas Popiežiškasis Šventojo Kryžiaus universitetas - universitetinis bažnytinių mokslų centras su būstine Romoje.

1987 m. – Katechetinė Opus Dei prelato kelionė į Tolimuosius Rytus ir Okeaniją.

1989 m. – Katechetinės Opus Dei prelato kelionės po įvairias Afrikos šalis.

1991 m. – Popiežius Jonas Paulius II Opus Dei prelatą konsekruoja vyskupu.

1992 m. gegužės 17 d. – Chosemarijos Eskrivos beatifikacija Šventojo Petro aikštėje (Roma).

1994 m. kovo 23 d. – Sugrįžęs į Romą iš kelionės po Šventąją žemę, po kelių valandų miršta Alvaro del Portillo.

Balandžio 20 d. – Popiežius Jonas Paulius II, patvirtindamas Romoje sušaukto Generalinio Kongreso pasirinkimą, Opus Dei prelatu paskiria Javierą Echevarrią.

1995 m. Naująjį Opus Dei prelatą Popiežius Jonas Paulius II konsekruoja vyskupu.

2002 m. spalio 6 d. – Chosemarijos
Eskrivos kanonizacija Šventojo Petro
aikštėje (Roma).

**Opus Dei darbo įvairiose šalyse
pradžia : 1945 m.** – Portugalija

1946 m. – Italija ir Didžioji Britanija

1947 m. – Prancūzija ir Airija

1949 m. – Meksika ir Jungtinės
Amerikos Valstijos

1950 m. – Čilė ir Argentina

1951 m. – Kolumbija ir Venesuela

1952 m. – Vokietija

1953 m. – Gvatemala ir Peru

1954 m. – Ekvadoras

1956 m. – Urugvajus ir Šveicarija

1957 m. – Brazilija, Austrija ir
Kanada

1958 m. – Japonija, Kenija ir
Salvadoras

1959 m. – Kosta Rika

1960 m. – Olandija

1962 m. – Paragvajus

1963 m. – Australija

1964 m. – Filipinai

1965 m. – Belgija ir Nigerija

1969 m. – Puerto Rikas

1978 m. – Bolivija

1980 m. – Kongas, Dramblis Kaulo
Krantas ir Hondūras

1981 m. – Honkongas

1982 m. – Singapūras

1983 m. – Trinidasas ir Tobagas

1984 m. – Švedija

1985 m. – Taivanas

1987 m. – Suomija

1988 m. – Kamerūnas ir Dominikos respublika

1989 m. – Makao, Naujoji Zelandija ir Lenkija

1990 m. – Vengrija ir Čekija

1992 m. – Nikaragva

1993 m. – Indija ir Izraelis

1994 m. – **Lietuva**

1996 m. – Estija, Libanas, Slovakija, Panama ir Uganda

1997 m. – Kazachstanas

1998 m. – Pietų Afrikos Respublika

2003 m. – Slovėnija ir Kroatija

2004 m. – Latvija

2007 m. – Rusija

2009 m. – Rumunija, Indonezija ir
Pietų Korėja

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/istorija/](https://opusdei.org/lt-lt/article/istorija/) (2026-03-19)